

# Udateret

## AFSENDER

Olivia Holm-Møller

## MODTAGER

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

## FAKTA

Dokumenttype:  
Brev

Sprog:  
Dansk

Dateringsbegrundelse:  
Brevet er udateret

Omtalte personer:  
Dagmar  
Juliane Vilhelmine Andresen  
Marie Bertelsen  
Markus Bjerre  
Valdemar Brücker  
Signe Constantin-Hansen  
Elise Konstantin-Hansen  
Anna Ulk

Arkivplacering:  
Holstebro Kunstmuseum

## DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller er på ferie med Juliane Andresen og fortæller om deres tur.

## TRANSSKRIFTION

Kære Venner! Efter lige at have fortæret en halv Kylling og en hel Pot Stikkelsbær fra Homaa og efter at have været oppe siden Kl. 5 og efter at have været Barnepige c 1 Time og tegnet noget "Sludder" saa befinder jeg mig nu Kl. 10 saa særdeles dejligt - trods Storm og Kulde. Vi har haft tre Dages daarligt Vejr, Lørdag, Mandag og saa i Dag, ellers dejligt. Andresen siger rigtignok at det har altid været koldt, men det er nok bare fordi hun har for lidt Blod. Vi taler om at skære Hul paa en af mine Pulsaarer og lade hende drikke en Del af mit Blod, for jeg har virkelig alt for meget, især med den Varmegrad det har. - Det har da været saa godt Vejr, at vi har siddet Model for hinanden oppe paa det lille lyse Loftsværelse. Vi spiser begge godt, A. siger, at jeg ligefrem er "rubensk" det passer nu ikke, men magrere blir ingen af os. I daarligt Vejr kan jeg ikke udstaa at være her, og havde jeg ikke netop faaet købt saa megen Mad i Mandags havde jeg ganske sikkert pludselig vendt Næsen hjemefter. Nu rejser vi paa Lørdag, cykler begge to. Vi blir i Viborg fra Lørdag Aften til Mandag Morgen og tager saa to Dage til Resten af Vejen. Kufferten blev sendt i Gaar. Sikken Fest i Staden i Gaar. Prøvesprøjtning. Alt, hvad krybe kunne, var nok der henne, og Sikken Ladning Børn - ligesaa mange som i Gernersgade. De grinagtige smaa Vandtønder paa smaa Slæder som slæbes af en Hest med en Mand paa, i Reglen havde Tønden ogsaa en Rytter - somme to - og alt i Trav. Det var sjov kan I tro. Straalemesteren omringet af Drengene der af og til drejede Straalen ud over Tilskuerne. Andresen ligger på Gulvet travlt beskæftiget med at tegne det. Jeg tegnede det i Morges. I Søndags var vi i Anlægget og hørte 5 Sangere fra Skive. Herre Jemini! Det lød som de hver havde en varm Kartoffel i Kværket. Lidt fulde var de nu vist. Men de saa saa forfærdelig morsomme ud da de sad og sang med hver sin Kaffe og Kognak foran sig og Hænderne i Lommerne. Thora, Thora, der er slet ingen Skrubtudser (bare Frøer) ingen Maager og Storkene sidder paa Byens Skorsten og jeg sidder her. Der er Cirkus i Byen, og Drengene tror vi hører til Truppen. Jeg var i Gaar gennem Byen med et maaske nok noget underligt Hovedtøj, det var en ren Skærsild. Cornelius faar vi Lov at tegne nøgen, det er en dejlig Dreng. Havde I noget med ham at gøre? Vi har været hos Sindings, men jeg kan ikke sige nogen af os føler syndelig Lyst til at stifte Bekendtskaber, saa det er vel nok mest til gensidig Plage. Vi har det saa dejligt alene. I

daarligt Vejr er vi meget i Kostalden, der er en lille Kalv, og Luften der skal jo være saa sund siger A. - Hun er nemlig født i en Kostald. - Nej Badene til 10 Ør. har vi ikke fundet, vi gaar gennem Anlæget og langt ud over Heden der og saa, uden mange Omstændigheder, ud i Vandet, jeg kan ikke tro andet end at det foruden at være billigere, ogsaa er rarere og friskere. Forleden fik vi en Haglbyge, jeg vendte Ryggen til og lod det slaa, uh hvor det bed, men bagefter - jo [blækklat] er endnu mere end før sikker paa at Børn har godt af Klø engang imellem - for saadan et Velbefindende bagefter! Saa nu tabte jeg Pennen af Forskrækkelse over at jeg helt glemte, hvorfor jeg skrev. Jeg fik Brev fra Anna Ulk i Gaar og - nu ordret: "saa spørger du pænt Signe og Thora, om de ikke efter Nytaar har Brug for en Pige som vil gøre alt hvad de hiter paa at sætte hende til, du ved, jeg er saadan et godt Menneske." - "nogle Maaneder før jeg skal giftes." Disse var Ordene! Jeg faar saa utrolig mange Breve heroppe - i Gaar ikke mindre end fire. Og jeg er jo ikke forventet. Det er rigtig et skit Brev lutter Sludder og koldt og egoistisk og smaat, men saadan er jeg nok selv, allernederst nærer jeg nok ikke en varm Følelse for nogen el. noget og ikke heller Tror paa at nogen anden virkelig gør det. Jeg har ingen Anelse om hvad Livsværd er, synes aldrig jeg har været i Berøring med nogen som havde det. Alle, jeg kender, er jo i Grunden slet ikke lykkelige, de lever jo i Grunden alle paa Stumperne - nøjes jo bare. Og hvad er der saa da ved den Livslyst som er borte saa snart man bare slipper Taget i sig selv - [ulæseligt]

[med blyant]

Dagmar er der vel ikke længere?

Wir leben in Sus og Brus - !

Andresen og jeg kommer, mærkværdigt nok, helt godt ud af det sammen, jeg har bare to Gange været sprøjtegal over hendes Smøleri og utallige Gange haft nogle smaa Tilfælde af samme Grund. Hun er rar, og jeg kan godt lide hende, men hun har rigtignok faaet en skidt Opdragelse. Jeg kan ikke forstaa hvorfor jeg kan saa godt lide hende, for faa Mennesker har ærgret mig som hun. I kan tro, hun er nu ogsaa rædsom, I ville aldrig kunne finde Jer i det som jeg maa finde mig i! men som sagt, hun er rar, og jeg vil nødig sige noget galt om hende. Gid I maa have det godt og ikke alt for megen Kulde. Signe, Elise, Thora, Bertel og Markus!

[med blyant i venstre margen]

Hilsen til Br. med Tak for Bogen - jeg beholder den lidt endnu.

More Vnus! Efter lig, at han forant en halv Kylling og en hel Pot Sukkelbær fra Roman  
og efterat have været oppe siden kl. 5 og efterat have været Børnsprige a l'Panne og legnet  
sagde "Hejder" saa befandt vi os, men saa sadde de, for første Gang i Kædet.  
Vi har haft tre Dage daarte Vj, Lørdag, Mandag og saa i Dag, eller lig, i. Underen sin  
sig, nok at det har altid været kaldt, men det er nok for, fordi hun har for lidt Blod. Vi lade os  
at se, hvad hun har af sin Tubaars og lade hende drikke en Del af mit Blod, for vi har vist  
alt for meget, især med den Vornegret det har. - Det har da været saa godt Vj, at vi har sidet  
Madel for hinanden og se paa det lille lyse Løstørre. Vi spiser begge gode, det ser, at vi begge  
er "rudest" det passer vi ikke, men nogen for ingen af os. I dag, i Vj, har vi ikke  
siddet at se for, og havde jo ikke meget faar lidt saa meget Mad i Mandags fortalte og gik  
ikke pletud, medt Nogen Børnsprige. Men ogsaa vi paa Lørdag, cykle begge to. Vi stier i  
Viktor fra Lørdag aften, til Mandag morgen og saa to Dage til Høsten af Vj. Kæftsten  
blev sendt i Guds. Ikket i Staden i Dag. Trivsel og Høsten, det, hvad nogle kunne, var  
nok at kunne, og liden Lørdag, Børn - lige saa mange som i Børnspride. De græmte

minna Vard ~~hørd~~ paa minna Hørd som slates af en Hest med en Mand paa. i Regelen  
 havde Pinden ogsaa en Ryffel. som var to — og alt i En. Det var for ham i War.  
 Pinden blev her en mængde af Dringe ds af et dringde Pinden ud over Tidskræver.  
 Næsten hver paa Hørd havde høghøstet med et legende ds. legende ds i dringde.  
 i Pinden var vi i dringde og hørd. i Pinden var vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 en vore Korteftel i dringde. i Pinden var vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 da de sad og sang med hver sin Hæfte af Hægte, som vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 Minna, Minna, da vi alle vore Hæfte, som vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 og vi riddet her. i Pinden var vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 quænen Pyen med et mænde med vore indet. i Pinden var vi i dringde.  
 Conclien paa i Hørd, at legene vore, ds i en dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 Vi har vore ds i Hørd, som vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 Riddet, som vi i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 i dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 Minna og vore, ds i en dringde. i Pinden var vi i dringde.  
 — Nij Præden ds i dringde. i Pinden var vi i dringde.

ikke findes, især gæmme deltagere og længe ved vor Heds de og saa, uden orange Anstalt  
deltager, end i Værelse, især ikke her andet end at det forinden at være keltige, og saa i  
rødt og friske. Forleden blev der en Hæderlykke. Især endte Pøggem det og det det alene, men  
hvor det bed, men bogstet - især i endene men end for sig selv, saa at Børn har gæst af  
Klædning imellem for saadan et Værelseende, bogstet.

Saa vilde i. Pænen af forskudte år at i helt glæde, hvortil i shov. Jeg fik  
Børn for dem i Læse og - om ordet i: "saa spørg du pænt Signe og Torvald, om de  
ikke efter Hylar har Børn for en Pæne som det også alt hvad de kender, saa at selv kende det.  
det ender i saadan et godt Menneske. - "u nogle Mændes for i skal gæst". Disse var Børn  
Jeg tror saa ubetydende Børn hører i Læse ikke mindre end for. Og i især ikke for.

Det er vist et skit Børn kender Læse og holde og spore og smalt, men saadan i  
nok selv. Altså ender det især ikke en anden for nogen d. noget og ikke heller for  
at nogen anden virkeligt. og det. Jeg har ingen anden om hvad det ender i, synes det i, har

